

prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central
judecător: A.Cazacliu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Burciu Ion, prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Burciu Ion împotriva lui Victorov Victor cu privire la repararea prejudiciului material și moral și cererea reconvențională a lui Victorov Victor împotriva lui Burciu Ion cu privire la încasarea penalităților pentru serviciul acordat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Burciu Ion și a fost casată integral hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 05 iunie 2017, a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost încasat de la Victorov Victor, în beneficiul lui Burciu Ion, suma de 4 535 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3000 lei, cu titlu de asistență juridică acordată, iar în total suma de 7 535 lei. În rest, cerințele lui Burciu Ion cu privire la încasarea prejudiciului moral au fost respinse. A fost încasat de la Burciu Ion, în beneficiul lui Victorov Victor, suma de 2 700 lei plata, pentru serviciile acordate și suma de 3000 lei, cu titlu de asistență juridică, iar în total suma de 5 700 lei. Fiind efectuată decontarea reciprocă a sumelor încasate, a fost dispusă spre executare încasarea de la Victorov Victor, în beneficiul lui Burciu Ion, suma de 1 835 lei. A fost încasat de la Victorov Victor, în beneficiul lui Burciu Ion, taxa de stat achitată la depunerea apelului în mărime de 193 lei,

c o n s t a t ă :

La 25 iulie 2016, reclamantul Burciu Ion, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victorov Victor cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul Burciu Ion a indicat că, la 04 martie 2016, a dus automobilul, personal, de model Ford Fiesta, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX, la reparație, pârîtului Victorov Victor, în or. Criuleni. A menționat că, în aceeași zi, a achitat suma de 1800 lei, însă au convenit că pentru reparația automobilul menționat, urmează a fi achitată suma totală de 4500 lei.

Reclamantul Burciu Ion a indicat că, la 11 martie 2016, cînd a mers la pârîtul Victorov Victor, pentru a lua automobilul de la reparație, a depistat că, parbrizul din față și capota de la automobil, sunt deteriorate.

În acest sens, a menționat că prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 martie 2016 și procesul-verbal cu privire la contravenție din 17 martie 2016, nr. 2016213275214, pârîtul Victorov Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 104 Cod contravențional, care prevede distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine, adică distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine, dacă fapta nu reprezintă o infracțiune.

Reclamantul Burciu Ion a mai menționat că, în cadrul examinării cauzei contravenționale, pârîtul Victorov Victor a recunoscut prejudiciul material cauzat în sumă de 4 535 lei.

Astfel, reclamantul Burciu Ion a indicat că, urmare a acțiunilor ilegale a pârîtului Victorov Victor, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, fiindu-i încălcate drepturile personale nepatrimoniale, avînd de suferit în sens psihic, pentru daunele cauzate.

Reclamantul Burciu Ion solicită încasarea de la Victorov Victor, prejudiciul material în sumă de 4 535 lei și prejudiciul moral în sumă de 15 000 lei.

La 16 ianuarie 2017, Victorov Victor a depus cerere reconvențională împotriva lui Burciu Ion, cu privire la încasarea penalităților pentru serviciul acordat.

În motivarea cererii, reclamantul în cererea reconvențională, Victorov Victor, a indicat că, la data de 04 martie 2016, conform tranzacției verbale cu Burciu Ion, și-a asumat obligația să efectueze lucrări de reparație a automobilului de model xxxxxxxx, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX, care îi aparține lui Burciu Ion. Astfel, a menționat că, urma să repare și să vopsească aripa, din fața stîngă, bara de protecție din față, capota din față.

Reclamantul în cererea reconvențională, Victorov Victor, a menționat că, costul serviciilor pentru lucrările de reparație a automobilului de model xxxxxxxx, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX, care îi aparține lui Burciu Ion, este de

4500 lei, iar conform acestei tranzacției verbale, materialele de reparație a automobilului, urmau a fi prezentate de către Burciu Ion.

La fel, a indicat faptul că, la momentul primirii automobilului la reparație, Burciu Ion a achitat un avans de 1800 lei, iar lucrările de reparație a automobilului, fiind executate pe deplin, motiv pentru care a restituit automobilul lui Burciu Ion.

Reclamantul, în cererea reconvențională, Victorov Victor, a menționat că, pe parcursul efectuării lucrărilor de reparație a automobilului, a deteriorat parbrizul din față, astfel cauzându-i lui Burciu Ion, un prejudiciu în sumă de 2000 lei.

În acest sens, a invocat că, a convenit în mod verbal cu pîrîtul, Burciu Ion, că la restituirea automobilului de model xxxxxxxx, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX, cînd acesta urma să-i achite suma restantă, pentru serviciile de reparare a automobilului, îi va reține suma de 2700 lei, pentru repararea prejudiciului cauzat, în urma deteriorărilor parbrizului.

Astfel, a indicat că, după primirea automobilului, Burciu Ion, nu a respectat înțelegerea verbală și urmărind scopul de a se îmbogăți fără justă cauză, a înaintat împotriva lui Victorov Victor cererea de chemare în judecată privind încasarea sumei de 5000 lei.

Reclamantul în cererea reconvențională, Victorov Victor, a solicitat încasarea de la Burciu Ion a sumei de 2700 lei, cu titlul de retribuție a muncii prestate și cheltuielile de judecată pentru asistență juridică, în sumă de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Criuleni, sediul Central, din 05 iunie 2017, a fost admisă ca întemeiată, acțiunea lui Burciu Ion împotriva lui Victorov Victor cu privire la încasarea prejudiciului material și moral. A fost admisă, ca întemeiată, cererea reconvențională a lui Victorov Victor împotriva lui Burciu Ion cu privire la încasarea plăților pentru serviciul acordat.

A fost încasat de la Victorov Victor în beneficiul lui Burciu Ion suma de 4035 lei, dintre care prejudiciul material în sumă de 35 lei, prejudiciul moral în sumă de 1000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3000 lei.

A fost încasat de la Burciu Ion în beneficiul lui Victorov Victor suma de 5880 lei, dintre care suma de 2700 lei, plata pentru serviciul acordat și cheltuielile de judecată în sumă de 3180 lei.

A fost încasat de la Victorov Victor, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 250 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat de Burciu Ion.

A fost casată integral hotărârea Judecătorei Criuleni, sediul Central, din 05 iunie 2017, adoptată în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Burciu Ion împotriva lui Victorov Victor cu privire la repararea prejudiciului material și moral și cererea reconvențională a lui Victorov Victor împotriva lui Burciu Ion cu privire la încasarea penalităților pentru serviciul

acordat și a fost pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează: a fost încasat de la Victorov Victor, în beneficiul lui Burciu Ion, suma de 4 535 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3000 lei, cu titlu de asistență juridică acordată, iar în total suma de 7 535 lei.

În rest, cerințele lui Burciu Ion cu privire la încasarea prejudiciului moral au fost respinse.

A fost încasat de la Burciu Ion, în beneficiul lui Victorov Victor, suma de 2 700 lei plata, pentru serviciile acordate și suma de 3000 lei, cu titlu de asistență juridică, iar în total suma de 5 700 lei.

Fiind efectuată decontarea reciprocă a sumelor încasate, a fost dispusă spre executare încasarea de la Victorov Victor, în beneficiul lui Burciu Ion, suma de 1 835 lei.

A fost încasat de la Victorov Victor, în beneficiul lui Burciu Ion, taxa de stat achitată la depunerea apelului în mărime de 193 lei.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, din materialele cauzei, reiese că apelantul Burciu Ion a achitat un avans, pentru reparația automobilului, în mărime de 1800 lei. Totodată, conform facturii nr. 28 209 din 25 martie 2016, capota automobilului deteriorat a costat 1 590 lei și conform bonului de plată, parbrizul și instalarea acestuia a costat 1 145 lei, iar însumând aceste sume derivă că intimatul Victorov Victor a pricinuit apelantului Burciu Ion, prejudiciu material în mărime de 4 535 lei.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că prima instanță, neîntemeiat a dispus încasarea, de la Victorov Victor, în beneficiul lui Burciu Ion, a prejudiciului material în sumă de 35 lei, or, apelantul a prezentat suficiente probe, care să confirme că prejudiciul material cauzat automobilului deteriorat, constituie suma de 4 535 lei.

Totodată, în baza prevederilor art. 1422 alin. (1) și art. 1423 alin. (1) Cod civil și ținând cont de faptul că Victorov Victor a recunoscut fapta ilegală, pentru ce a fost sancționat contravențional, a contribuit la repararea automobilului, și-a cerut scuze, pentru incidentul produs, instanța de apel a considerat oportun de a încasa suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu moral de la Victorov Victor, în beneficiul lui Burciu Ion, or, intimatul Victorov Victor, prin recunoașterea vinovăției sale a produs apelantului Burciu Ion, o satisfacție morală, motiv, pentru care instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată cerința apelantului Burciu Ion privind încasarea prejudiciului moral, în sumă de 15 000 lei.

La fel, instanța de apel a invocat și faptul că între părți, a existat o înțelegere, conform căreia Victorov Victor, urma să repare automobilul, ce aparține lui Burciu Ion, pentru suma de 4500 lei, în legătură cu ce Burciu Ion, a achitat avansul în sumă de 1800 lei, la începutul lucrărilor, iar 2700 lei, urmau a fi achitați la preluarea automobilului. În acest sens, instanța ierarhic inferioară a reținut că

apelantul Burciu Ion, nu a achitat suma de 2700 lei, care urma a fi achitată la preluarea automobilului, iar per ansamblu, a conchis că părțile, dețin obligații nestinse reciproce, motiv pentru care, a dispus a încasarea de la Burciu Ion, în beneficiul lui Victorov Victor, suma de 2700 lei, sumă ce reprezintă plata pentru serviciile acordate.

La 12 februarie 2018, Burciu Ion, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, în partea, prin care a fost dispusă încasarea, de la Victorov Victor, în folosul lui Burciu Ion, a prejudiciului moral în sumă de 1000 lei, cu încasarea prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei, de la Victorov Victor în folosul lui Burciu Ion și în partea dispunerii încasării de la Burciu Ion, în beneficiul lui Victorov Victor, a sumei de 2 700 lei, plata pentru serviciile acordate și a sumei de 3000 lei, cu titlu de asistență juridică, iar în total suma de 5 700 lei, cu dispunerea respingerii acestor pretenții, ca neîntemeiate și nemotivate.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Burciu Ion a indicat că prin acțiunile intimatului Victorov Victor, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 15 000 lei, fiindu-i încălcate drepturile sale personale nepatrimoniale.

Recurentul Burciu Ion a menționat faptul că stabilind cuantumul compensației acordate, pentru prejudiciul moral, instanța de apel trebuia să țină cont, de importanța valorii morale lezate persoanei vătămate, de durata menținerii consecințelor vătămării, de statutul social al persoanei vătămate, de măsura în care această compensație, poate acorda persoanei vătămate o anumită satisfacție. Evaluarea prejudiciului moral nu presupune determinarea „prețului suferințelor fizice și psihice”, ci aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative, ale prejudiciului cauzat persoanei vătămate.

Cu referire la cererea reconvențională depusă de Victorov Victor, cu privire la încasarea plăților, pentru serviciile de reparare a automobilului, recurentul Burciu Ion a solicitat să fie respinsă ca neîntemeiată, deoarece reclamantul în cererea reconvențională, Victorov Victor, nu a respectat prevederile art. 118 Cod de procedură civilă. Astfel, a indicat că reclamantul în cererea reconvențională, Victorov Victor, nu a prezentat instanței de apel, în acest sens, niciun contract de prestări servicii, prezentând doar devizul, cu privire la costul lucrărilor de reparație, care nu a fost confirmat de către Burciu Ion și care nu este semnat de Victorov Victor.

Recurentul Burciu Ion consideră că devizul privind costul lucrărilor de reparație, nu a fost semnat de către recurentul Victorov Victor, deoarece semnătura de pe actul menționat, nu corespunde cu cea din cererea de amânare depusă de Victorov Victor și procesul-verbal cu privire la contravenție, anexate la materialele cauzei.

Prin urmare, recurentul Burciu Ion a considerat, că nu poate fi luată în considerație, ca probă, relevantă, pertinentă și concludentă, un act scris unilateral. Astfel, a indicat că instanța de apel, eronat, a aplicat prevederile art. 970 alin. (1), (2) Cod civil, iar în motivarea deciziei a fost reținut doar că apelantul Burciu Ion, nu a achitat suma de 2700 lei, care urma a fi onorată la preluarea automobilului, iar per ansamblu, a fost conchis că părțile dețin obligații nestinse reciproce, motiv pentru care Curtea de Apel Chișinău a găsit oportun de a încasa de la Burciu Ion, în beneficiul lui Victorov Victor, suma de 2700 lei, sumă ce reprezintă plata pentru serviciile acordate.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, a fost expediată participanților la proces la data de 14 decembrie 2017 (f.d. 87), însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către recurentul Burciu Ion.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Burciu Ion la data de 12 februarie 2018 (f.d.90-93), cu respectarea termenului indicat la art. 434 Cod de procedură civilă.

La data de 29 martie 2018, în adresa intimatului Victorov Victor, a fost expediată copia recursului declarat de către Burciu Ion, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă, până la examinarea recursului intimatul nu a depus referință, prin care să-și exprime opinia, asupra cererii de recurs declarate de către Burciu Ion.

Examinând temeiurile recursului declarat de Burciu Ion, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Burciu Ion, nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de către Burciu Ion, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten

împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Burciu Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de Burciu Ion, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Burciu Ion împotriva lui Victorov Victor cu privire la repararea prejudiciului material și moral și cererea reconvențională a lui Victorov Victor împotriva lui Burciu Ion cu privire la încasarea penalităților pentru serviciul acordat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan